

Mother's Day Hôm Nay

Tôi hay nói một mình / khi ngó ra biển cả, hay nhìn đâu xa quá...Tôi nói: "Nhớ Quê Hương"!

Có nhiều lúc mù sương, tôi xé sương mà nói...ôi tôi buồn vời vợi...nói gì đâu ai nghe!

Lời nói không cần che / khi mình đứng chỗ vắng / hay một chỗ yên lặng...đến nắng cũng làm thình!

Tại sao nói một mình? Tại sao mình độc thoại? Tại sao đưa tay vờ...chỉ tới ly cà phê?

Tôi mơ lẩm ngày về / thấp cây nhang Mộ Má...vốc nắm đất tôi thả / thả buồn bay như sương...

Má ơi hôm nay con / dành nhớ thương cho Má! Ngày Mother's Day màu lá / xanh như đồng ruộng xanh...

Những con cò loanh quanh / bên vũng nước cá quẫy / những con cá nhảy nháy / bản luân vũ tự nhiên...

Ánh nắng sáng chiếu xiên / qua thành ly lạnh ngắt. Màu cà phê đen thật! Thật như điều không ngờ...

Con thốt một câu thơ / lạnh tanh như bờ ruộng...Một vài bông rau muống / hoang dại hay hoang tàn?

Tất cả chỉ thoáng ngang / trong mắt con chớp chớp...Máy bay hết nồm nợp / trong ngày này năm xưa...

Con đại dịch Coro có tên mới Covid...làm rung rinh xe bus, chạy kìa, phố vắng hoe!

Tôi cuộn buồn lê thê / thành cái tàn điếu thuốc...cái chuyện rất quen thuộc như ngó cái tàn nhang...

Khói gì thì cũng tan!

Tình nào rồi cũng tận!

Tôi ước nghe ai mắng: "Mới sáng nói tào lao!".

Ngày-Của-Mẹ ôi chao...nhớ và trào nước mắt!

Trần Văn Lệ